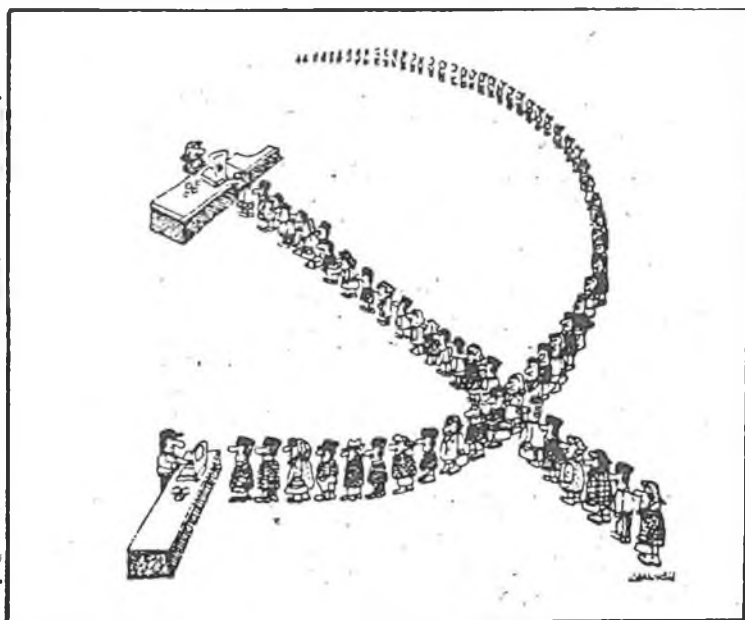

Ať se nám to líbí či ne, SSSR bude i nadále ovlivňovat dění ve světě natož pak u nás doma, zvláště když se nerozpadne. Proto nás může zajímat i situace v KSSS jež početně stále klesá: 1.1.1990 měla 19228217 členů a v říjnu k 1.10. počet členů klesl na :

17 742 634.

Tak jak její počet klesá ještě neznamená, že strana Lenina je u konce s dechem. Za 9 měsíců r.1990 bylo přijato 253.582 nových členů. V době, kdy od členství nelze hledat nějaké výhody jako trampolinu ke kariéře či různé jiné výhody, spíše naopak, je i tento počet na pováženou.

SOCIALISTICKÝ TRH v karikatuře italského deníku La Repubblica.

Kde je východisko z těch nekonečných hadů front na prakticky všechno zboží? Kreslíř "Izvestijí" to vystihl zcela přesně. K čemu je nám svoboda a demokracie, když stále se

V.H.

Izvestija 25.10. 1990

trváme v bojkotu toho co nám nabízí tržní hospodářství. Kde vzít odvalu při rozhodování o vlastním osudu a nečekat až nás stát s neomylnou pravidelností zavede až ke hrobu. Ani tu rekev si nebudeme moci zvolit jak je zcela zunifikovaná. H.

u v n ě t ě č í s l a :

1. Josef Volařík: Třikrát s panem Kohnem /i Roubíčkem/.
2. Pavel S t i l l e r: Morální přerod okupanta.
3. Geologie ve vážné krizi /Národní politika - /OF//.
4. Komunistické profily - "Who is who" doma i v zahraničí.
5. Rostlinná výroba, Ekonomika, Ekologie - Zem.por. Písek.
6. Muammar el-Gaddafi - Friedensfeuer in der Wüste. Bunte
7. Připravujeme: Ústava Spojených států amerických.

Předpokl.cena: 1,-Kčs MIČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1 9 7 3 - 1 9 7 5

o b n o v e n o 1 9 8 7 r o č n í k 8 č í s

Vydává: Vladimír Hajný
ČSA 34, 787 01 Šumperk

Red. Josef Volařík
rada: Marta Zemanová

Sovětský generál se omlouvá za srpen 1968

Morální přerod okupanta

Pavel Stiller

Světový tisk se nedávno zabýval neobvyklým příběhem politické lítosti a osobního pokání, který se bezprostředně týkal sovětské okupace Československa v srpnu 1968 a morálního odčinění jejich důsledků. Návštěvou sovětského generála Jeršova ve svobodné ČSR a jeho omluvou čs. lidu a pozůstalým Jana Palacha se dovršil a uzavřel tragický osud jednoho sovětského okupanta a jeho těžce zkoušené rodiny.

Generálplukovník Ivan Dmitrijevič Jeršov se v kritickém roce 1968 v ničem nelišil od jiných vysokých důstojníků sovětské vojenské elity: byl armádním velitelem z moci a vůle komunistické strany, skálopevným stranickým kádrem a „internacionalisticky“ věrným brežněvistou. Z celého srdce podporoval ruské imperiální aspirace ve světě a zastával Brežněvovu doktrinu o omezené suverenitě tzv. socialistických zemí. Bez ostychu a výčitek svědomí schvaloval „nutnost“ sovětského vojenského zásahu v satelitních státech pro případ „ohrožení vymoženosti socialismu ideologickou nebo ozbrojenou kontrarevolucí“.

Nebylo proto žádným překvapením, když sovětské velení tohoto politického jestřába jmenovalo zástupcem generála armády I. G. Pavlovského, vrchního velitele sovětských invazních vojsk do ČSSR. Ivan Jeršov se od své tvrdé linie neodchýlil ani na území „spřáteleného“ státu. Proslul jako strohý a nelitostný reprezentant rudého samoděržaví.

Boží mlýny melou sice pomalu, ale již a čas od času jsou dějinami potrestáni také pachatelé nespravedlností a zločinů. Generála Jeršova trefil osud na místě, kde to nejméně očekával, v jeho vlastní rodině. Nejprve ho opustila žena a pak začal mít starosti s dcerou, kterou navdávěchno miloval. Dcera Táňa, byla zhyčkaná nomenklaturní dítě a ve škole se špatně učila. Aby nepropadla, musela si vzít doučovací hodiny.

Náhoda posloužila jako životní katarze a pramen pravdy. Bezúhonná kariéra generála se zvrtila podle starého přísloví „Odřikáno chleba největší krajíc“. Jako domácího učitele si totiž Táňa vybrala neobyčejného mladíka, jistého Edvarda Lozanského. A brzy se do něho zamilovala. Z otcova hlediska byla dceřina láska prvotřídní katastrofou. Edvard byl sice velmi inteligentní, ale chudý a nepatřil k privilegované třídě. Navíc byl Žid a nestraník. V očích stranické hierarchie tedy to nejhorší, co mohlo rudého generála potkat.

Po dramatických scénách dal otec dceři souhlas k sňatku. Tehdy ještě netušil, jaký bič si tím na sebe upletl. Edvard brzy přestal skrývat, že je židovský aktivista a odpůrce sovětského režimu. Táňa se přidala zcela na stranu svého muže. V temných a beznadějných dobách Brežněvovy neostalinské éry, charakterizované tuhou perzekucí, politickými procesy a rostoucím antisemitismem, se mladý pár rozhodl emigrovat do USA.

Další generálova kariéra byla ovšem tímto úmyslem ohrožena. Židovskému zeti a malé vnučce KGB 1976 emigraci povolil, ale ruské dceři to otec zakázal. Sovětské úřady samozřejmě Jeršovovu hru podporovaly a vystěhovalecké povolení Táňě nedaly ani na její osobní žádost. Rozhněvanou a zklamanou dceru utišil otec lstí: slíbil jí, že bude moci Edvarda následovat později, až se rozhouřená hladina poněkud utiší.

Čas plynul a nic se nedělo. Táňiny protesty a Edvardovy intervence z USA za pomoci Amnesty International narážely na hluché uši. Fyzické a duševní zdraví Táni se během let čekání a marných nadějí podstatně zhoršilo. S vynaložením posledního zbytku sil se nakonec odhodlala

k zoufalému činu: v roce 1982, půl roku před Brežněvovou smrtí, vyhlásila veřejnou protestní hladovku. Otec, zahořklý nezlomným odporem své dcery, nevolal akci vážně a odmítl Táňu v jejím bytě navštěvovat. Ani intervence Táňiných přátel a jiných disidentů nepomáhaly.

Po třech týdnech se zcela vyčerpaná Táňa octla na prahu smrti. Také diplomatické demarše americké vlády nezměnily situaci. V hodině dvanácté se Edvard odvážil zavolat tchána do Moskvy. Přímé telefonické spojení fungovalo: Edvard ho zapřísáhl, aby se šel osobně přesvědčit o kritickém stavu své dcery. Jeršov se dal obměkčit. Pohled na Táňu v bezvědomí zasáhl otce jako blesk.

Od toho okamžiku nebylo pro generála Jeršova cesty zpět. Dceru zachránil a u KGB prosadil její odjezd do USA. Tím se ovšem v režimu stal personou non grata. Z armády byl propuštěn, kolegové ho začali bojkotovat, obklopila ho hradba mlčení. Jako duchodce stál ve frontě na chleba a opět se ničím nelišil od masy těch z „druhého břehu“. Jen stíny nelidského systému na něj dopadly bez varování a jakékoli přípravy. Počal přemýšlet, mluvil s obyčejnými lidmi a postupně rozpoznával svůj celoživotní omyl.

Jak dnes Jeršov s hrdeští vypráví, svou „osobní perestrojku“ prodělal ještě za starého režimu, tři roky před příchodem Gorbačova. Ten ho svou pomalou, dvojnásobnou a vyhýbavou politikou vlastně zklamal. Nejvíce je Jeršov nespokojen s neupřímností a nedůsledností sovětských úřadů při překonávání neblahé minulosti. V záležitostech, která mu obzvláště leží na srdci, v otevřeném doznání a nápravě sovětské imperialistické politiky z dob Stalina, Chruščova a Brežněva, udělal Gorbačov zatím velmi málo, ačkoliv se např. v posledních letech „špatné svědomí vůči Československu“ v různých rozstávkách sovětské společnosti značně rozšířilo.

O to více je třeba ocenit osobní odvalu a znovuzískanou morální rovnováhu duchodce Jeršova, který se na svou pěst jako první vysoký funkcionář sovětského

establišmentu pokusil aspoň částečně odčinit hrubé bezpráví, spáchané na ČSR. Jak se Jeršov na veřejnosti přiznal, řídil se při tom českým příslovím „lepší pozdě, než vůbec ne“.

Při své pražské návštěvě byl generál Jeršov přijat nejprve předsedou federálního parlamentu A. Dubčekem, jehož v srpnu 1968 pomáhal zavléci do SSSR. V rusky vedeném rozhovoru se Dubčekovi a čs. lidu po 22 letech omluvil za způsobená přikofí. Vrcholem jeho pobytu v Praze byla návštěva památného místa národní oběti Jana Palacha na Václavském náměstí, kterou vykonal v doprovodu Palachova bratra. Bělovlasy generál si velmi dobře uvědomil symbolickou hodnotu Palachova protestního činu a jeho význam pro národ.

Udělal-li Gorbačov pro jasné odsouzení sovětské okupace ČSR málo, neudělala sovětská armáda nic. Generála Jeršova, hrdinu 2. světové války, jehož hruď je v uniformě obšypána nepřeberným množstvím pestrých metálů, propustila ze služeb, aniž by cokoli zdůvodnila nebo ospravedlnila. Sovětská generalita, dodnes nepromíjí podobné „přestupky“. Jiným disidentům, jako např. generálu a dlouholetému vězni Grigorenkovi také nikdy „neodpustila“.

Poté, co generál Jeršov navštívil Prahu, našel v sobě také sílu pohledět dceři a zeťovi do očí. Vypravil se do USA, aby v zemi svého bývalého úhlavního nepřítel, v novém domově svých dětí a vnoučat, zacelil rány, které rodině způsobil.

Komunistické profily

„Who is who“ doma i v zahraničí

Ivan Sviták. Známy exilový filozof-komunista a ideový vrtičkovost, člen KSČ již od puče 1948 (ve studentské sociální demokracii 1945-48), od r. 1952 lektor v historii filozofie na Universitě politických a hospodářských věd v Praze. Jeho četná vysokoškolská skripta o Leninovi a proletářské revoluci usilovala o komunistickou indoktrinaci celé jedné generace mladé československé inteligence.

Komunista Sviták je dnes znám hlavně svým agresivním ateismem, protináboženským aktivismem a hrubou komunistickou propagandou.

Svitákovy ideologické „práce“ jsou četné, tedy jen známější tituly: „Jak vést ateistickou propagandu“ (*Osvětlová práce*, 12/1955), „K některým otázkám metod historického materialismu“ (*Filosofický časopis*, 4/1955), „Některé příčiny zaostávání teorie“ (*Literární noviny*, 16/1956), „Změny společenské úlohy náboženských ideologií“ (*Filosofický časopis*, 3/1956), „Stranická organizace a ateistická výchova“ (*Naše pravda*, 10. února 1959), „Překonání náboženské přezítky“ (*Naše pravda*, 19. prosince 1959), „Okresní výbor strany v Kyjově cílevědomě řídí ateistickou výchovu“ (*Naše pravda*, 13/1959), a „Ateistická výchova na vesnici“ (*Otázky marxistické filozofie*, č. 1, 1962). Ještě v r. 1962, kdy mnozí trpěli ve vězení pro své náboženské přesvědčení, Ivan Sviták burcoval za „převýchovu vesnice“.

Svitákův intelektuální recesismus jej nakonec vydal na pospas komunistickým „starším“: vyloučen z KSČ již v r. 1965! Sviták tedy z KSČ nevystoupil, ale byl náležitě „vyhnán“, tak jako většina soudruhů jeho generace. Sviták byl tedy vším, co sám osoudil v *RP* z dubna 1964: „domácím posluhou a kvalifikovaným klaunem“.

Svitákova „posrpnová“ díla zahrnují *Verbotene Horizonte* (Freiburg, 1969), kde vulgárně uvádí vedle sebe citáty z Marxe a Husa (!). Svitákovy kladné akce zahrnují známou návštěvu dolu Doubrava v Ostravě (vedoucí k nezvolení Drahomíra Koldera), znovuootevření případu smrti Jana Masaryka, vliv na založení KANU (Klubu angažovaných nestraníků) a „Desatero dospělého intelektuála“.

V r. 1985 Sviták napsal: „Za sebe mohu jen říci, že jsem věřil a stále věřím v hodnoty socialismu...“, tedy v pravý opak debilního antikomunismu, jenž dnes sálá jako parafazistické květy nové pravice, „bujující s bolševikem“ korporální slova, fekáliemi nové imaginace... Jen bezpáteřný, to jest liberální vrtičkovost v nich může vidět budoucnost a naději národa. Až mi není dvacet, chce se mi z nich zvracet.“ (*Právo lidu*, 4/85). Starobylá hantýrka komunistů se tu odráží ve slovníku a v úrovni myšlení komunistického „filozofa“ a „intelektuála“ v exilu.

Ivan Sviták učil v Kalifornii (Chico) a střídal napadal rockové skupiny v Československu, SVU, a podobně. V současné době žije Ivan Sviták v Praze, kde volá po sjednocení levice a posílá zdravotní komunistickým sjezdům.

Eduard Goldstücker. Narozen 30. 5. 1913, členem KSČ od r. 1933. Vystudoval 1940-43 němčinu a německou literaturu v Anglii, zaměstnan exilovou londýnskou vládou 1943-45; kulturní atašé v Paříži v letech 1944-45. Pracoval na ministerstvu zahraničních věcí v Praze (1945-47) a na velvyslanectví v Londýně (1947-49). Vyslanec v Izraeli (1949-51) a ve Švédsku (1951). V květnu 1953 zatčen a uvězněn jako „židovský buržoazní nacionalista“ ale propuštěn v r. 1955. Stal se profesorem německé literatury na KU v letech 1956-68. Jeho pokusy o vykreslení Kafky jako dělnícko-proletářského spisovatele vedly k bojkotu jeho přednášek pražským studentstvem.

Doposud podle nevhodného sovětského vzoru

Geologie ve vážné krizi

(OF) — Geologie se během uplynulých čtyřiceti let dostala u nás do vážné krize, jejíž kořeny spadají do 50. let. Tehdy sovětské poradci zcela nevhodně a necitlivě bez ohledu na charakter našeho hustě osídleného území zavedli v Československu svůj sibiřský model geologického výzkumu a průzkumu.

Celá koncepce pojetí geologie ve své megalomanii zůstává dodnes jako neblahé dědictví. Podle sibiřského modelu byla funkce geologie zaměřena výhradně na extenzivní těžbu surovin, a to za každou cenu bez nejmenších ohledů na to, co způsobí našemu životnímu prostředí.

Výsledek se musel nutně dostavit. Obrovská těžba uhlí často s vysokým obsahem síry pro energetické účely vyústila v ekologickou katastrofu, která se velmi těžko bude ostraňovat. Toto je jen jediná křiklavá necitlivá aplikace sovětského modelu, reprezentovaného Geologickým úřadem.

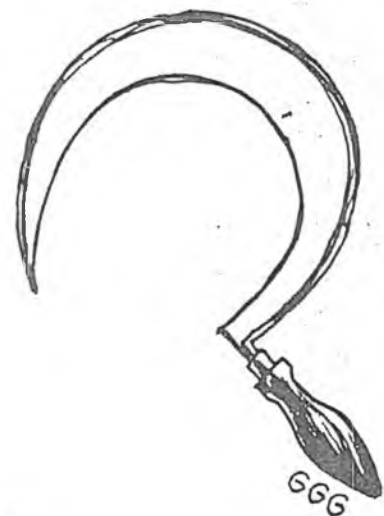
Na druhé straně sovětský model základního výzkumu, prováděný na předních institucích Sovětského svazu, ze kterého by bylo možno si brát příklad, aplikován nebyl.

Mezi hlavní funkce geologického úřadu patřilo také přerozdělování státem poskytnutých financí tak, že přiděloval finance pro průzkumné práce, které sám navrhoval, kontroloval, hodnotil, a také schvaloval jejich výsledky. V této protismyslné situaci nebylo možno objektivně vyhodnotit účinnost prostředků, vlo-

žených do průzkumných akcí. Tím docházelo k velkým ekonomickým ztrátám, které ještě byly umocněny tím, že jedna ze svých hlavních funkcí koordinátora vlastně nikdy řádně neplnil. Geologie jako celek a s ní tisíce kvalifikovaných pracovníků se tak ocitli ve slepé uličce.

Pro naši novou vládu se geologie nutně jeví jako scestný kolos, který konzumuje neúměrné finanční částky bez větší ekonomické návratnosti a přitom navíc ničí naše přírodní prostředí. Pravé poslání geologie jako přírodovědného oboru se zcela vytrácí.

Hlavním cílem geologie je naprosto logická potřeba každého státu mít zasvěcenou informaci o geologickém složení svého území. Mezi geologické úkoly, přímo se dotýkající životního prostředí, patří m. j. bezpečné ukládání odpadů, sledování čistoty podzemních vod, zajišťování bezpečnosti jaderných elektráren při jejich výstavbě i provozu, přenos dopravy a tovarní výroby pod zem. Dále spalování pahliv pod zemí a j. To je jenom neúplný výčet dílčích oborů, jež by měl zahrnovat moderní výzkum v nezávislém geologic-

Zdeněk Hejzlar. Narozen 18. 7. 1921, členem KSČ od r. 1939, učitel v letech 1941-43, v letech 1943-45 vězněm nacisty. Předseda komunistického Čs. svazu mládeže (ČSM) v letech 1946-49, člen prezidia Národního shromáždění v letech 1948-49. Členem Akčního výboru Národní fronty v osudných letech 1948-52 a členem Ústředního výboru ČSM 1949-52 a Ústředního výboru KSČ 1949-51. Zatčen a vyloučen z KSČ v říjnu 1952. Donucen manuálně pracovat v letech 1953-58. Pak opět učitelem a v letech 1964-68 ředitelem školy v Ostravě. Hejzlar se stal opět členem KSČ v květnu 1968. Od té doby: ředitel Čs. rozhlasu, člen prezidia České národní rady, člen Prezidia Ústředního výboru KSČ a od října 1968 do října 1969 na čs. velvyslanectví ve Vídni. Nyní činný v exilovém hnutí, obzvláště mezi mládeží. Člen redakční rady *Listy*.

Chinesische

Glocken Kugeln zur Stimulans und Selbstbefriedigung für Frauen.

Die chinesischen Glocken kommen meist aus Japan, wo sie rino-tama heißen. Sie bestehen meist aus drei Kugeln. Eine Kugel

ist hohl, eine mit Quecksilber gefüllt und die dritte (größte) hat winzige Zungen. In umgekehrter Reihenfolge in die Scheide eingeführt, sollen die chinesischen Glocken ein mindestens ebenso intensives Gefühl erzeugen wie ein Vibrator. Angeblich tragen manche Frauen sie den ganzen Tag.

Die vier Hände derer von Thurn und Taxis (oben ihre, unten seine). Antikes Cartier, Familienschmuck, Saphire, Diamanten, Rubine. Um die 10 Millionen an 20 Fingern

Chinesische Glocken

ALLES FÜR DIE FRAU
BUNTE

Sborník přednášek

možno objednat též samostatně na stejné adrese, nebo telefonicky u pracovníků poskytujících informace. Do sborníku budou zahrnuty poznatky aktuální v únoru 1991. Sborník bude proto zaslán účastníkům dodatečně, v průběhu března 1991.

Telefonické informace

Ize získat na píseckých telefonních číslech 3161 nebo 5087/ing.Pexidr, ing. Honzová/, dále 4725 nebo 4721 nebo 4722 /paní Kantorová/, případně 3926 /ing. Honz/. Předčíslí automatického telefonního spojení na Písek je 0362.

Upozornění pro účastníky

Cestovní náhrady včetně nákladů na ubytování si účastníci nárokují u vysílající organizace. Nebude-li se moci přihlášený zúčastnit, má vysílající organizace právo vyslat náhradníka. V případě neúčasti účastnický poplatek nevracíme a přihlášenému zašleme sborník.

Рисунок Владимира Семеренко

"Novoje vremja"

č. 35/90

.....
Podpis a razítko vysílající organizace

Souhlasíme s dohodnutou cenou uvedenou na pozvánce. Potvrzujeme, že jsme dne uhradili účastnický poplatek ve výši Kčs za osob na účet Zemědělského poradenskvi Písek, č.ú. 12048-271 u KB Písek z našeho účtu č...../..... (nutno uvést).

1	2	3	4	5	Příjmení jméno, titul	Profese (funkce)	Zaměstnavatel (přesná adresa, PSČ)	Ubytování z 12. na 13.2. ano - ne	Jen u ubytovaných	
									Příjedu na školení -autem -vef. dopr. prostřed	Občanský průkaz číslo

Závazná přihláška na seminář "Agrární politika-privatizace-legislativa-ekonomika-tlzení"(Písek 13. února 91)

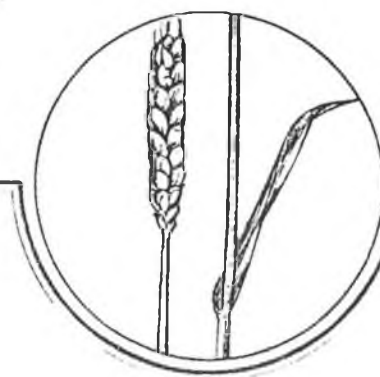
Zemědělské poradenství Písek

pořádá

v rámci V. ročníku
"Píseckých
zemědělských seminářů"

odborný seminář
na téma

**Rostlinná výroba
Ekonomika
Ekologie
Restrukturalizace**

Písek 14. února 1991

Seminář 1991 je pokračováním v řadě každoročních "píseckých" odborných setkání k aktuální zemědělské problematice, jichž se zúčastnilo za čtyři roky jejich trvání /1987-1990/ cca 2700 účastníků.

Cíle semináře

Uplatnění tržního mechanismu v zemědělství bude mít za následek radikální přehodnocení řady dosavadních přístupů v rostlinné výrobě. Pokles poptávky po produktech chovu skotu vyvolá značné snížení podílu pícnin na orné půdě. V zájmu ekonomické efektivnosti bude nutno opustit čítná dogmata, šablony a praxi neověřené subjektivní představy o fungování "zemědělské soustavy", které byly v Československu dlouhodobě direktivně prosazovány pracovníky mocenské a vědeckovýzkumné sféry, v rozporu s agrárními trendy ve vyspělých zemích.

Ekonomické a ekologické požadavky si vynutí rovněž zásadní revizi hnojení a vápnění. Dosavadní metodiky hnojení a posuzování zásobenosti půd živinami jsou šablonovitě, zastaralé a silně poplatné dřívějšímu centralistickému řízení zemědělské výroby, výzkumu a služeb, i ekonomickým zmonopolizovaného chemického průmyslu. Půdy v Československu jsou v důsledku toho neúčinně až škodlivě zásobeny především draslíkem a fosforem, často i vápníkem. Možnosti úspor nákladů při realizaci racionálních systémů hnojení jsou značné.

Cílem semináře je nezávisle a kriticky posoudit výše uvedené skutečnosti a napomoci potřebné orientaci pracovníků zemědělské praxe a jejich další racionální činnosti v podmínkách tržního hospodářství. Otázky restrukturalizace, ekonomiky a ekologie rostlinné výroby budou při tom hodnoceny v kontextu se zahraničními přístupy. Přiměřená pozornost bude věnována též nezaujatému posouzení současného výskytu cizorodých látek v půdách a v rostlinných produktech, zdrojům kontaminace a možnostem jejího předcházení.

V doprovodném programu semináře v přísáli budovy bude předvedeno programové vybavení pro šestnáctibitové osobní počítače, využitelné přímo v zemědělském podniku v práci provozního agronoma nebo pracovníka služeb.

Seminář je určen pro agronomy a vrcholové pracovníky zemědělských podniků, služeb a regionálních orgánů státní správy, a rovněž pro pracovníky zabývající se výpočetní technikou.

Odborný garant

Ing. Josef H O N Z, CSc.,
Zemědělské poradenství
pošt. schránka 86, 397 01 Písek
telefon 0362-3926.

PROGRAM

Čtvrtek 14. února 1991 - společenské centrum Družba Písek

Prezence	7,30 - 8,30 hodin
Zahájení	8,30 - 8,45 hodin
Referáty	8,45 - 12,00 hodin
Oběd	12,00 - 13,00 hodin
Referáty	13,00 - 15,00 hodin
Diskuse	15,00 - 16,00 hodin
Závěr školení	16,00 - 16,15 hodin

REFERÁTY

Ing. Richard J. Barták, CSc., náměstek ministra zemědělství ČR pro privatizaci a alternativní zemědělství: "Alternativní zemědělství - privatizace - subvence".

Ing. Zoltán Bedrna, DrSc., Ústav krajinnej ekológie Slovenské akademie vied Bratislava, oddelenie agroekológie: "Rentabilná sústava hnojenia poľnohospodárskych plodín".

Ing. Josef Honz, CSc., Zemědělské poradenství Písek, ing. Eva Honzová, CSc., Agropodnik Písek: "Kritické pohledy na dosavadní teorii a praxi hnojení; provozní zkušenosti s úsporným a diferencovaným hnojením a vápněním podle sorpční schopnosti půd".

Ing. Jaromír Kubát, CSc., ústřední ředitel Výzkumného ústavu rostlinné výroby Praha-Ruzyně: "Vzájemné vztahy mezi půdní úrodností, půdní organickou hmotou a výživou rostlin".

Doc. ing. Jan Vašák, CSc., prof. ing. Andrej Fábry, DrSc., ing. Zdeněk Kosek, CSc., Vysoká škola zemědělská Praha: "Zkušenosti s úsporami hnojiv u řepky hnojené podle metody kationtové výměnné kapacity; alternativní možnosti uplatnění řepkového oleje".

Prof. ing. Josef Kozák, DrSc., vedoucí katedry půdoznalství, Vysoká škola zemědělská Praha: "Kontaminace půd těžkými kovy a pesticidy a možnosti omezení jejich průniku do spodních vod".

Dr. ing. Zbyněk Facek, CSc., Výzkumný ústav pro zúrodnění zemědělských půd Praha: "Cizorodé látky v rostlinné produkci ČSFR; vztah "půda-rostlina" a limitní hodnoty znečištění rostlin".

Ing. Michal Vokřál, ICI - Agrochemicals Fernhurst, Anglie: "Biologické, ekonomické a ekologické přístupy k ochraně rostlin v západních zemích".

Ing. Mirko Matějček, zemědělský poradce, Praha: "Struktura rostlinné výroby a střídání plodin v zemích s tržním hospodářstvím - srovnání se současnou situací v ČSFR".

Ing. Josef Honz, CSc., Zemědělské poradenství Písek, ing. Eva Honzová, CSc., Agropodnik Písek: "Strukturální změny v rostlinné a živočišné výrobě z pohledu agronoma podniku".

Doc. ing. Ludmila Bervidová, CSc., katedra zemědělské ekonomiky, Vysoká škola zemědělská Praha: "Ekonomika československé rostlinné výroby a její srovnání s vyspělými zeměmi".

Franz Stüwe, obchodní ředitel firmy CLG, Pfarrkirchen, SRN; ing. Ivo Šašek, ing. Miroslav Hrubý, Státní plemenářský podnik Klátovy: "Zkušenosti s využitím aplikovaných počítačových programů pro ekonomické a ekologické řízení rostlinné výroby v zemědělských podnicích v SRN; možnosti využití v podmínkách ČSFR".

Ing. Alžbeta Gromová, CSc., AGRIS Nitra: "Ekonomická orientácia agrónoma v trhovom hospodárstve s využitím osobných počítačov".

Ing. Antonín Sůva, předseda Zemědělského družstva Košetice, okres Pelhřimov, předseda Svazu pěstitelů brambor, člen prezidia Českomoravské agrární unie: "Jak dál ve výrobě, prodeji a efektivním využití brambor".

Pavel Novotný, předseda Zemědělsko-potravinářské komory okresu Písek, předseda Zemědělského družstva Bernartice, okres Písek: "Efektivní intenzifikace výroby obilovin v bramborářské oblasti".

ORGANIZAČNÍ POKYNY A INFORMACE

Místo semináře

Společenské centrum DRUŽBA Písek, sídliště Písek-jih /při výjezdu z města ve směru na Putim a Ražice, naproti autobusovému nádraží/.

Ubytování

bude zajišťováno v Písku a v okolních městech. Náklady na ubytování nejsou součástí účastnického poplatku a každý ubytovaný je bude hradit individuálně v hotovosti. Přesné informace o ubytování obdrží zájemci ve zvláštním dopise.

Doprava

Pořadatel zajišťuje a financuje dopravu ubytovaných účastníků bez vlastní dopravy ve večerních hodinách 13. února z Písku na místa ubytování mimo Písek. Obdobně bude zorganizován odvoz z místa ubytování do Písku 14. února v ranních hodinách. Podrobnosti budou sděleny ubytovaným ve zvláštním dopise.

Účastnický poplatek 297,- Kčs

se rozumí za osobu a zahrnuje sborník přednášek, vložné a stravování. Hodnota stravování činí 40 Kčs. Kalkulace je založena na Zemědělském poradenství Písek.

Účastnický poplatek se poukazuje na účet Zemědělského poradenství Písek, KB Písek, číslo účtu 12048-271. V případě, že se pracovníci z jednoho podniku zúčastňují dvou nebo tří seminářů, možno provést úhradu jedním převodním příkazem.

Příhlášky

se zasílají nejpozději do 21. ledna 1991 na adresu Zemědělské poradenství, pošt. schránka 86, 397 01 Písek.

Na přihlášce je nutno uvést číslo účtu plátce.

Už bylo patěho a pořád nic. Paní Róza neustále poklížela na kalendář a potom i na hodiny. Nakonec přece jen nevydržela:

"Kohn, máme pátýho. Potřebuju penyse, hodně penyse v týhle době zatracený."

Pan Kohn se zakabonil, ale nejdnou rozjasnil, protože mu rozsvítilo. Róza přece umí latinsky! Penyse, penyse, zamumlal pro sebe.

"Já, milá Róza, ti nemůžu dát žádný penyse. Ani jeden penys. Ale když pane Kohna pěkně poprosíš, tak jednou měsíčně penysek, penysek, milá Róza."

Paní Róza ztrnula.

"No co co, milá Róza - opáčil pan Kohn - víš přeci, že jsem jenom ubohej pan Kohn, žádněj Kohňo."

o o o

Panu Roubíčkovi pořád nebylo jasné, jak to s těmi konfidenty v zemi Královské koruny české vlastně bylo a je. Pana Kohna se dražnou dobu zdráhal zeptat, aby si nemyslel, že je až tak moc zatamněnej. Posledně však přece jen:

"Pan Kohn, kolik těch spolupracovníků StB, do prdele, že musím být sprostěj, promiňte, doopravdy bylo?"

"Celej národ, pane Roubíček - odvětil rozvážně jako vždy pan Kohn - celej národ, tři grupy konfidencionálních občanů. Jedni, co konfidovali přímo, druzí, co konfidovali nepřímě..."

"No s co ta třetí grupa?"

"To byli ti, pane Roubíček, co proti StB bojovali."

o o o

"Pane Kohn, nemyslej, že by bylo správný, když se teče všechno mění, přejmenovat taky Kavčí hory třeba na Holanský výšiny, když je tam ta televize, nemyslej?"

"Nebuďte naivní, pane Roubíček, jakýpak hlučný přejmenování? Na to stačí jedno písmenko, místo "v" zkrátka "f": Kafkovy hory, podle svatýho Františka, pane Franze po našem."

Leute von gestern

12 BUNTE

Muammar el-Gaddafi

Friedensfeuer in der Wüste

Der Anfang vom Ende? Die zivilisierte Welt wünscht sich's so sehr. Muammarel-Gaddafis Giftgasfabrik in Rabta brennt. „Auschwitz in der Wüste“ hatte der US-Kolumnist Safire die Anlage genannt - vielleicht ein wenig verzerrt. Zyklon B war es nicht, was der libysche Diktator in seiner auch von Deutschen gebauten Bude schmurgeln ließ. Senfgas war's. Wir sehen die geblendeten Opfer,

die im Ersten Weltkrieg aus den Todeschwaden stolpern. Der Brand - Gottesurteil oder Sabotage? In jedem Falle ein Friedensfeuer. In der Glut verlosch das Charisma von Gaddafi. Der Irre unter Schock. Statt lauter Töne leises Lispeln. Seine Drohungen nimmt keiner mehr ernst, seine Terroristen kann Gaddafi nicht mehr bezahlen. Wer Wind sät, Muammar, lehrt ein auch den Moslems heiliges Buch, wird Sturm ernten. Oder Feuer.

"Vjesnik" 8.9.90

"Vpřed, svatou válkou za tyto svatá místa!"

Reisenger

Otto Reisenger